

لخادم الحسين الحاج علي الفرائي

مهدي انبؤرقیوم بدرت گشته مسوم

مهدی انبؤرقیوم بدرت گشته مسوم
رفت اوز جور دشمنی همچو اجداده مظلوم

از جور قوم پرکشی عسکری سره نکوین
وان نور دنیا و دین نالان زار مغنوم

ای مهدی ای منتظم در طلب آن مه سیر
سم جفا ز دشور وین سم بهره او محتوم

ای نور حی سبحان دریای لطف ایمان
بر ما نگر ز احسان دلها ز جهت مهموم

ای خاتم مامان کی میروی نحایان
همچنان ماه قایان هستم ز رویت محوم

از راه لطف رفت بهما طلوع از غیبت
جمله اندر مهیبت غم بر سینه ها مرسوم

ظاهر شو ای مهدی دلهای اینی مجسمان
از دینیت برینان گشته ای دره منظور

ظاهر شو جان حید سوی بقیع ای سرور
رو بینی زهری آفر قیوش ز کینه مهدوم

رو کر بلا به محنت بگریه جسم جدت
صد باره گو ای امت جوشی چه بود این مظلوم

آخر بین طفل پیشتر گشته بی جرم تقصیر
ای مهدی و ای آزار آن پدر آمد بوی خلق مضمون

لخادم الحسين الحاج علي الفرائي

یا حجه الله القیوم عودك الحجل مسوم

ما جورا نی یالمحجوب بیای الوهی داهی البوب
والدک باسم مضمون قلبه اولایه ذم ایوب

والدک بی الطییب نظام کوم الطایفه
مثل اجداده لیل الدین او هلاله لیل مفره

یالمهدی ز جور اغداه واستلکرت الحجل آن
لاهی سار اعلم مره لایزالندیم ای ایوب

نیل منک یالمعبود یعمه مهدیه الموعود
یظهر عالیع واجود اوللعدل یعلی مرسوم

یظهر راحی لسان وایست جمع العدون
وایهدم عرش الطغیان وایجیه امنی الاھمو

یعمه امی الغیب یظهر وای شاهد جور الکر
وایصح الله الکر وایصح عون الكل مظلوم

بیای الحی تد رینه منی الصبر ملکینه
او طلت الغیب اعلمینه تظهر یاساعه او یایوم

یعمه یلبور الایمان للبقیع ایصد باحسان
تظهر صار او یالتوبان کبر الزحیه او مهدوم

اولطف تتعنه ابره وای شاهد جور الکر
یالمهدی ای دای ابد م او یظهر لعد جور الکر

او یظهر یاروح الزھر عبد الله صابو بحر
بالسم و امه ابهره صاحت بالسم مظلوم